

[Flygaard]

en rent proportional beskatning og ens persontilskud til alle til afløsning af de nuværende regler om personfradrag. En konsekvens af et sådant ønske om en rent proportional beskatning vil være, at man får en renteskatteordning, der både er selvkontrollerende og samler en række ubeskattede renteindtægter op til beskatning, hvilket vil kunne give et ganske pænt provenu.

Vi må være imod en skærpelse af progressionen, fordi den efter vores opfattelse medfører en tendens til yderligere måneskindsarbejde eller sort arbejde, eller hvad man nu vil kalde det, på et tidspunkt, hvor man vel egentlig har nok af dette.

Retsforbundet synes også, det er urimeligt, at man freder de arbejdsfri og samfundsskabte indkomster, men angriber de almindelige lønindkomster og erhvervsindkomster.

Endelig vil retsforbundet også gerne pege på, at det, at regeringen øger udgifterne ganske kraftigt til en række erhvervspolitiske foranstaltninger, ikke medvirker til at nedbringe underskuddet i statskassen, og det opfordrer således heller ikke til at give regeringen større indtægter, for det kunne måske friste regeringen til at træffe endnu flere erhvervspolitiske foranstaltninger.

Med disse bemærkninger skal jeg igen understrege, at retsforbundet ikke kan medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det foreliggende forslag til udskrivningslov indgår jo, som alle ved, som et væsentligt element i den justering af landets økonomi, som regeringen og socialdemokratiet er blevet enig med tre partier om. Derfor vil jeg også godt sige til hr. Rahbæk Møller, at det er jo ikke sådan, at tilværelsen står stille. Som god marxist ved hr. Rahbæk Møller jo udmærket, at den faktisk fortsat er i bevægelse. Det er et af grundelementerne i hele den marxistiske ideologi, og derfor er situationen også gået sådan, hr. Rahbæk Møller, at decemberløsningsen, som vi jo var enige om, ikke havde et sådant indhold, at den kunne modstå det meget betydelige pres på dansk økonomi, som er kommet til os udefra. Jeg skal da gerne beklage, at udviklingen er forløbet sådan, at vi ikke er i en situation, hvor justeringer i økonomien er noget, som ligger

flere år ude i fremtiden, men problemerne kommer altså ind over os med en sådan styrke, at der faktisk meget hyppigt kan blive behov for at justere økonomien.

Det er givet, at det er en kolossal belastning for hele det parlamentariske system, og derfor stiller det også betydelige krav til partierne om ansvarlighed og selvdisciplin, og hr. Rahbæk Møller og hans parti har jo været inddraget i drøftelserne med regeringen om behovet for at justere den aktuelle økonomi, men viste meget klart, at SF ikke havde nogen interesse i at medvirke i den aktuelle situation. Det er også baggrunden for, at SF ikke har kunnet få indflydelse på den justering af udskrivningsloven, som nu er forelagt, og som søges gennemført i folketinget.

Jeg forstår da udmærket godt, at SF kan have et ønske om at være frit stillet. Det er jo en meget behagelig situation, også når man skal agitere ude på arbejdspladserne, at man her kan fralægge sig et ansvar. Men når man indtager denne position, må man også gøre sig klart, at det har sin pris, og prisen er altså denne gang, at SF bl. a. ikke får medindflydelse på den udskrivningslov, som nu er forelagt for folketinget.

Om selve lovforslaget vil jeg kun sige, at det er jo sådan, at efter de gældende regler skulle beløbsgrænserne for 1981 være fastsat på grundlag af prisudviklingen fra april 1979 til april 1980, og den prisudvikling er vel i dag, som vi kan skønne det, på ca. 8,5 pct. Men decemberløsningsen må naturligvis få en vis indflydelse også på udskrivningsloven, og derfor foreslås det, at personfradragets skalatrin kun forhøjes med den del af stigningen i reguleringspristallet fra april 1979 til april 1980, som udløser dyrtidsportioner, og denne stigning kan altså anslås til 2,7 pct. Men efter aftale med det radikale venstre, CD og kristeligt folkeparti foreslår regeringen en vis justering af personfradrag og første skalatrin opad. For personfradraget foreslås der en forhøjelse på 800 kr. ud over reguleringen på 2,7 pct. og for første skalatrin en forhøjelse på 3.200 kr. Det er selvfølgelig ensbetydende med en øget progression, men den konkrete virkning er dog meget beskeden, og jeg finder derfor ikke, at der er grundlag for den kritik, der fra flere sider er blevet rejst mod forslagets progressive virkning. Det er selvfølgelig ikke lykkeligt i sig selv, at vi endnu